

Dragim cvetkam Marijinega vrtca.

Škofja Loka 17. marca 1914.

Danes Vam imam poročati nekaj prav lepega.

Bilo je na drugo postno nedeljo. Solnce je tako praznično sijalo z jasnega neba na ravnokar razcvetele zvončke, trobentice, vijolice in druge nežne cvetke, da mi je srce kar veselja vriskalo, ko sem jih trgala in povijala v šopek.

Res, bilo je krasno tu na vrtu med cveticami, ki jih je božalo zlato solnce. Pa vseeno je mene vleklo proč od njih, vleklo me je v oni vrtec, kjer je imelo prav ta čas vzkliti 100 dragocenih duhovnih cvetk iz škofjeloške vnanje uršulinske šole — vleklo me je k Marijinemu vrtcu.

Že od daleč mi je donel naproti slavnostni spev:

»O, da bi cvetka nežna!«

Ko sem vstopila, se je ravno pomikala vsa truma praznično oblečenih deklic proti velikemu oltarju Brezmadežne, da položi pred tabernakelj svoje spisane dobre sklepe. Nato so pa zopet padle na kolena in z ganljivo pobožnostjo posvetile Mariji — Skrivnostni roži svoje oči, svoja ušesa, svoja usta, svoje srce, sebe popolnoma vse, proseč jo, naj jih varuje in brani.

In Marija jih je sprejela v svoje varstvo. Zaporedoma je stopalo vseh 100 deklic z nenavadno pobožnostjo na najvišjo stopnjo pred tabernakelj, kjer jim je Marijin služabnik v slavnostni opravi okrasil prsa s svetinjo Brezmadežne na zelenem traku, opominjajoč jih: »Sprejmi svetinjo in ljubi Marijo!«

Po sprejemu sta še slovesneje zadoneli poslednji dve kitici omenjene pesmi.

Od tega dne še raje zahajam na vrt med cvetice, še raje jih zasajam na gredice, še raje jim prilivam v cvetličnjaku, saj so mi živa slika Marijinega vrtca.

Kako me je zaskrbelo oni dan, ko je nenadoma visoko zapadel sneg moje hijacinte in tulipane in narcise, — bodo li dovolj krepke, ustaviti se nepričakovanemu

mrazu? In kaj bo z nežnimi cvetkami Marijinega vrtca v času duševnih viharjev?! Bodo li dovolj krepostne, da se bodo ravnale po pristrčnem opominu g. slavnostnega govornika, da naj se v vsaki skušnjavi zavedajo: »Cvetka v Marijinem vrtcu sem, zato ne smem grešiti.« — O potem bodo neovele cvetele do onega dne, da jih bo nebeška Vrtnarica presadila v svoj nebeški vrtec. S. C.

Rešitev naloge št. 1.

a	t	a
t	a	t
a	t	a

Tudi:

t	i	t
i	t	i
t	i	t

Prav so rešili: Piber Alojzij, učenec VI. razreda v Spodnji Šiški; Kodrič Pepica, učenka IV. razreda v Brežicah; Draksler Jožef, Hvasti Franc, Višner Anton, Bernard Marija, Lesičnik Pavlina, učenki in učenci IV. razreda v Šmartinu pri Kranju; Križaj Frančiška, učenka ponavljalne šole v Rovtjah; Rezika Jakobova Držečnik Miljan, učenka in učenec III. razreda v Ribnici na Pohorju; Ban Ivanka, Feldin Amalija, Gerzina Ana, Hacin Marija, Kamur Frančiška, Setin Angela, Šumej Angela, učenke VII. razreda pri častitih šolskih sestrah v Celju; Zabret Joško, učenec c. kr. vadnice v Ljubljani.

Odgovor na vprašanje št. 1.

Besedica **in**. — Prav so odgovorili: Medved Anton, učenec VI. razreda v Spodnji Šiški; Petovar Frančiška, Sunčič Marija, Zmazek Marija, Vaupotič Terezija, Prelog Terezija in Antonija, Slekovec Ana, Farkuš Ana, Kovačič Alojzija, Topolnik Marija, učenka VI. razreda pri Sv. Križu na Murskem polju; Topolnik Fr., Vrbnjak Stan., Majcen Fr., Tkalec Iv. in Mih., Brumen Ant., Škorjanec Ant., Kusterc Tom., Osterc Jak., Sterniša Jan., učenci VI. razreda pri Sv. Križu na Murskem polju; Benčina D., Doberlet Milenko, Eržen Leo, Gspan Alf., Jelenc Gojmir, Kham Milan, Kanc Stan., Kopřiva Ivan, Leskovic Fr., Levičnik S., Ložar Rajko, Nerat Dušan, Platner Jos., Podkrajšek Metod, Pompe Leon, Resch B., Rozman Karl, Stepič M., Švigelj T., Zupan M., učenci IV. razreda c. kr. vadnice v Ljubljani; Ferik Marija, učenka pri Sv. Ani na Krembergu; Jenko Ivan, Lenarčič Ante, Rakovec Slavko, Remec